

РЕШЕНИЕ

№ 366

гр. София, 30.10.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АПЕЛАТИВЕН СЪД - СОФИЯ, 10-ТИ НАКАЗАТЕЛЕН, в закрито заседание на тридесети октомври през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Венелин Иванов

Членове: Даниела Врачева
Георги Ушев

като разгледа докладваното от Георги Ушев Наказателно дело за възобновяване № 20231000600687 по описа за 2023 година

Производството е по реда на глава XXXIII от НПК.

Постъпило е искане от осъдения Б. И. И. чрез упълномощения защитник адв. Я. Р. по реда на чл.422, ал.1, т.5 НПК за възобновяване на НОХД № 82/2020г. на Районен съд – Разлог, за отмяна на присъдата на Районен съд – Разлог и потвърждаващото я въззивно решение на Окръжен съд – Благоевград, постановено по ВНОХД 817/2022г., с които Б. И. И. е осъден за извършено престъпление по чл.269, ал.1 от НК, като му е наложено наказание лишаване от свобода за срок от 5 месеца, като на основание чл.66, ал.1 НК изпълнението на наложеното наказание е отложено с изпитателен срок от 3 години.

В искането се твърди, че както първоинстанционната присъда, така и потвърждаващото я въззивно решение са постановени при допуснато нарушение на материалния закон и съществени нарушения на процесуалните правила, като се излагат подробни съображения за това. Иска се възобновяване на горепосочените наказателни дела и постановяване на решение, с което подсъдимият да бъде оправдан в рамките на фактическите положения по влязлата в сила присъда. Алтернативно се иска делото да бъде върнато за ново разглеждане от друг състав на първоинстанционния съд.

В съдебното заседание на Апелативния съд упълномощеният защитник на осъдения Б. И. И. - адв. Я. Р. поддържа искането за възобновяване на делото и оправдаване на осъдения, като алтернативно иска делото да бъде

върнато за ново разглеждане от друг състав на първоинстанционния съд. Излага подробни съображения в подкрепа на исканията си.

Осъденият Б. И. И. не се явява в съдебното заседание, като е представил писмена декларация, че не желае да участва в него.

Представителят на прокуратурата изразява становище за неоснователност на направеното искане, тъй като според него не е допуснато нарушение на материалния закон и съществени нарушения на процесуалните правила и от двете съдебни инстанции, разгледали делото.

Софийски апелативен съд, след като обсъди доводите в искането за възобновяване, както и тези, изложени от страните в съдебно заседание, в пределите на своята компетентност намери следното:

Искането за възобновяване е допустимо по силата на чл.422, ал.1, т.5 НПК. То е подадено от процесуално легитимирана страна в законоустановения срок по чл.421, ал.3 НПК - искането е подадено на 31.05.2023г. в шестмесечния срок след датата на влизане в сила на решението на Окръжен съд – Благоевград /което е от 23.01.2023г./, като се иска възобновяване на акт от кръга на посочените в чл.419, ал.1 НПК. В искането се излагат доводи в подкрепа на основания по чл.422, ал.1, т.5, вр. чл.348, ал.1, т.1 и т.2 НПК.

Разгледано по същество искането е неоснователно.

С присъда от 14.10.2021г. по НОХД № 82/2020г. на Районен съд – Разлог, Б. И. И. е признат за виновен в това, че на 13.12.2019 г. около 14.30 часа в охранителен участък „Раплево“, землище на гр. Разлог, в отдел 184 „з“ от горския фонд, стопанисван от ТП „ДГС Разлог“, гр. Разлог, употребил заплашване (вербално отправил думи, съдържащи заплахи, че ще го бие, както и че ще изпочупи него и негово имущество - личния автомобил и къщата му) с цел да принуди орган на властта - П. И. Т. от гр. *** - *** *** в ТП „ДГС Разлог“ гр. Разлог, да пропусне нещо по служба (да състави срещу него акт за установяване на административно нарушение по Закон за горите) - престъпление по чл.269, ал.1 от НК, поради което и на основание чл.269, ал.1 от НК, във вр. с чл.54 от НК, му е наложено наказание "лишаване от свобода" за срок от 5 (пет) месеца, като на основание чл.66, ал.1 от НК изпълнението на наказанието "лишаване от свобода" е отложено за изпитателен срок от 3 /три/

години, считано от влизане на присъдата в сила.

Б. И. И. е осъден да заплати и направените по делото разноски.

Присъдата е била обжалвана пред Окръжен съд – Благоевград, който с решение от 23.01.2023г., постановено по ВНОХД 817/2022г., я е потвърдил изцяло.

В искането за възобновяване се сочат основания по чл.422, ал.1, т.5 НПК, вр.чл.348, ал.1, т.1 и т.2 НПК - неправилно приложение на материалния закон и съществени процесуални нарушения.

Настоящият съдебен състав намира, че доводите в полза на сочените основания за възобновяване не могат да бъдат споделени.

Присъдата на Районен съд – Разлог и решението Окръжен съд – Благоевград не страдат от процесуалните пороци, изтъкнати в искането за възобновяване. Тези два акта подлежат на проверка по реда на Глава 33 НПК по извънредния способ за проверка на влезлите в сила съдебни актове. Този способ цели зачитане на стабилитета на влезлия в сила съдебен акт, като единствено на установените в чл.348, ал.1 НПК конкретни основания може да бъде преразгледан този стабилитет.

Двата проверявани акта са мотивирани в съответствие с изискванията на чл.305, ал.3 НПК, като са изложени логични съображения, за да се приеме наличието на извършено престъпление от осъдения Б. И. И.. Инстанционните съдилища са положили необходимите усилия да изяснят фактите по делото.

Претендираното в искането за възобновяване нарушение на материалния закон се състои в това, че след като в диспозитива на първоинстанционната присъда съставомерното поведение е описано по следния начин: „употребил заплашване (вербално отправил думи, съдържащи заплахи, че ще го бие, както и че ще изпочупи него и негово имущество - личния автомобил и къщата му) с цел да принуди орган на властта - П. И. Т. от гр. *** *** в ТП „ДГС Разлог“ гр. Разлог, да пропусне нещо по служба“, а в мотивите се посочва: „подсъдимият отправил заплахи към Т., като му казал, че ще го изпише на „Г.“, ще го бие, ще изпочупи личния му автомобил и къщата му“, то от цитираното, според искателя, е видно, „че нито в диспозитива, нито в мотивите на влязлата в сила присъда са посочени конкретните думи и изрази, за които се приема, че съставляват заплашване по смисъла на чл. ☐ 269, ал.1 от НК“. От това следвало, че първоинстанционният съд е постановил осъдителна присъда, а въззивният съд е потвърдил същата, за поведение, за което е изначално невъзможно да бъде установено дали е съставомерно.

В случая е напълно очевидно, че това твърдение противоречи на всякаква логика, тъй като, след като цитира описани от съда заплахи чрез конкретни думи и изрази /че осъденият ще бие Т., „ще изпочупи личния му автомобил и къщата му“/, искателят твърди, че съдът не

е описал такива. Няма никакво съмнение че описаните от съда думи и изрази, отправени от осъдения Б. И. И. към П. И. Т., „че ще го бие и ще изпочупи личния му автомобил и къщата му“, представляват заплашване по смисъла на чл.269, ал.1 НК. От разпитаните по делото свидетели е безспорно установено, че заплашването е извършено от дееца в преследване на съставомерната цел – да принуди орган на властта – *** ** П. Т. – да пропусне нещо по служба – да състави акт за установяване на административно нарушение по Закона за горите на Б. И.. Следователно материалният закон е приложен правилно от съдилищата.

Цитираното от искателя Решение № 417 от 21.12.2010 г. на ВКС по н. д. № 380/2010 г., II н. о., НК, няма много общо с настоящия случай, тъй като в него /настоящото дело/ са конкретно посочени използваните от подсъдимия думи и изрази, които недвусмислено съдържат заплахи - срещу личността и имуществото на П. Т.. Обстоятелството, че изразите не са сложени в кавички и възпроизведени като пряка реч, е въпрос на избор на стил от написалия мотивите към съдебния акт. В случая преразказването не представлява интерпретация, а дословно пресъздаване на свидетелските показания. Преразказът на думите по никакъв начин не променя смисъла им, не ги прави по-малко достоверни, нито по-малко или повече заплашителни. Описаните в настоящия случай думи и изрази, „че осъденият ще бие Т., ще изпочупи личния му автомобил и къщата му“, представляват типичен случай на заплашване и правилно са поставени от съдилищата в основата на осъждането.

Претендираното в искането за възобновяване съществено процесуално нарушение се състои в това, че в мотивите към първоинстанционната присъда, Районен съд - гр. Разлог не е анализирал единствените доказателствени материали, които съдържат преки доказателства - показанията на св. П. Т. и обясненията на подсъдимия. Това, според искателя, следва да бъде приравнено на липса на мотиви. Подобен порок се претендира и при мотивирането на въззивното решение, като се твърди, че съдът не е изпълнил задължението си да направи задълбочен анализ на доказателствата, както по отделно, така и в тяхната взаимовръзка.

Действително, мотивите към присъдата на Районен съд - гр. Разлог са изключително кратки, което е отбелязано и във въззивното решение. От друга страна става въпрос за дело без каквато и да било фактическа или правна сложност, като в хода на съдебното производство са разпитани четирима свидетели и е приобщено заключението на една експертиза. Като цяло от мотивите към присъдата става ясно, че се кредитират показанията на свидетелите, които са еднопосочни, като се посочва и какви обстоятелства се установяват от тях. Действително, показанията на свидетеля Т. не са подложени на отделен анализ от първостепенния съд, като обаче става ясно, че те се кредитират, като кореспондиращи с останалите доказателствени материали по делото с изключение на обясненията на подсъдимия. Последните са описани в мотивите и е подчертано, че те влизат в противоречие с показанията на всеки един от разпитаните свидетели, като отново става ясно, че не са кредитирани от съда, без това да е казано изрично.

В решението на Окръжен съд – Благоевград, изрично е посочено, че поведението на подсъдимия Б. И. се установява от показанията на свидетеля Т., които кореспондират с показанията на останалите свидетели и събраните писмени доказателства по делото. Обсъдена е и извършената очна ставка между Т. и И.. Приети са и изводите на експерта, изготвил СПЕ, че в резултат на отправените към Т. заплахи, той е почувствал страх за своята безопасност. Въззивната инстанция е споделила изцяло изводите на първата, че подсъдимия Б. И. от обективна и субективна страна е осъществил състава на престъплението по чл.269, ал.1 НК.

Доказателствената дейност на инстанционните съдилища е довела до изпълнение на техните задължения по чл. 13 НПК - разкриване на обективната истина. Пропуските в мотивите на първоинстанционния съдебен акт, са коригирани с решението на Окръжен съд – Благоевград, където са намерили сравнително ясен отговор всички изтъкнати аргументи срещу присъдата на първата инстанция и по този начин липсва съществено процесуално нарушение, както при постановяване на присъдата на първата инстанция, така и при изготвянето на решението на въззивния съд.

Поради това настоящият съдебен състав приема, че няма основание за възобновяване на наказателното производство по реда на чл.422, ал.1, т.5 НПК вр. чл.348, ал.3 вр. ал.1, т.2 НПК. При установената от съдилищата фактическа обстановка, материалният закон е приложен напълно правилно и няма основания за възобновяване на делото поради нарушение на материалния закон в смисъла на чл.348, ал.2 вр. ал.1, т.1 НПК. Налице са всички елементи на престъпния състав както от обективна, така и от субективна страна. По тези причини настоящият съдебен състав намира, че и материалният закон е приложен съобразно своя текст и релевантната съдебна практика и в този смисъл няма основания за възобновяване по чл.422, ал.1, т.5 НПК вр. чл.348, ал.2 вр. ал.1, т.1 НПК.

С оглед на всички изложени съображения присъдата на Районен съд - гр. Разлог и решението на Окръжен съд – Благоевград са правилни, обосновани, законосъобразни и справедливи и наказателното производство не следва да се възобновява. Поради това искането на осъдения Б. И. И. за възобновяване на наказателното производство следва да се остави без уважение.

Водим от всичко изложено и на основание чл.426 НПК вр. чл.354, ал.1, т.1 НПК, Софийски апелативен съд, Наказателно отделение, 10 състав

РЕШИ:

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ искането от осъдения Б. И. И. чрез упълномощения защитник адв. Я. Р. за възобновяване на НОХД № 82/2020г.

на Районен съд – Разлог, за отмяна на присъдата на Районен съд – Разлог и потвърждаващото я въззивно решение на Окръжен съд – Благоевград, постановено по ВНОХД 817/2022г.

Решението не подлежи на обжалване или протест.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____